

Thierry Meyssan: Prăbușirea Kievului

🕒 Acum 13 minute 👁 23 Vizualizari 📖 7 Timp de citire

Soarta armelor a decis. Momentul adevărului a vorbit. Contraofensiva ucraineană a eșuat lamentabil. Armamentul considerabil al N.A.T.O. a fost inutil. Câmpul de luptă este plin de cadavre. Pentru nimic. Teritoriile care au aderat la Federația Rusă prin referendum vor rămâne rusești. Acest „șah-mat” nu marchează pur și simplu sfârșitul Ucrainei așa cum am cunoscut-o, ci al dominației occidentale care a pariat pe minciunile sale. Lumea multipolară s-ar putea naște în această vară cu ocazia mai multor summit-uri internaționale. Un nou mod de a gândi în care ar putea să nu mai fie dreptate.

Acest articol a fost scris pe 10 iunie. La acel moment, singurele informații disponibile proveneau din Rusia și cartierul general aliat. Ucraina a decretat un embargo total asupra contraofensivei sale. Prin urmare, ar fi trebuit să așteptăm înainte de a publica acest text. Cu toate acestea, ne-am gândit că dacă Ucraina ar fi putut

să treacă prin prima linie de apărare a Rusiei, chiar și fără a reuși să pășească în breșă, ar fi făcut-o să fie cunoscută. Prin urmare, publicăm această analiză.

tenonia. În timpul verii, forțele ruse au construit două linii de apărare în zona Novorossia pe care au emplatat-o și în Donbass. Acestea împiedică trecerea tuturor vehiculelor blindate. Forțele ucrainene au ales o duzină de puncte de atac pentru a relua teritoriul „ocupat de inamic”. Armura lor nu a putut trece prin prima linie rusă de apărare și s-a îngrămădit în fața ei, unde au fost distruși unul câte unul de artileria rusă și dronele sinucigașe. Simultan, armata rusă a vizat rachete la centrele de comandă și arsenalele din interiorul teritoriului ucrainean și le-a distrus. Apărarea antiaeriană ucraineană a fost distrusă de rachete hipersonice imediat ce a fost instalată. În lipsa sa, ucrainenii nu au putut efectua manevrele care fuseseră planificate de N.A.T.O.

Rusia nu și-a folosit noile arme, în afară de sistemul de bruiaj al controlului armelor N.A.T.O. și unele dintre rachetele sale hipersonice. Granița nu este altceva decât un lung cimitir de vehicule blindate și oameni. Aeroporturile sunt pline cu carcase distruse de Mig-29 și F-16. Statul major al Statelor Unite, al Alianței Atlantice și al Ucrainei își dau vina reciproc pentru acest dezastru istoric. Câteva sute de mii de vieți umane și 500 de miliarde de dolari au fost irosite pentru nimic. Armele occidentale, care au zguduit lumea în anii '90, sunt fără valoare împotriva arsenalul rus de astăzi. Forța și-a schimbat părțile.

Acum, două concluzii ies în evidență: Nu confundați armata ucraineană cu „naționaliștii integrali” Dacă nu mai există o armată ucraineană capabilă să ducă un război de mare intensitate, există întotdeauna forțele „naționaliștilor integrali” (numiți uneori „banderiști” sau „ukro-naziști”). Dar ei sunt antrenați doar în războaie de intensitate scăzută. Liderii săi au mers să lupte în Cecenia la sfârșitul anilor '90 în numele CIA și al serviciilor secrete NATO, uneori în Siria în anii 2020. Ei sunt antrenați în asasinate țintite, sabotaj și masacre de civili. Nimic mai mult. Au ajuns să saboteze gazoductul ruso-germano-francez-olandez „Nord Stream” pentru a introduce Germania, apoi Uniunea Europeană, în recesiune, pe 26 septembrie 2022. pentru a sabota Podul Strâmătorii Kerci (cunoscut sub numele de „Podul Crimeei”), pe 8 octombrie 2022. să atace Kremlinul cu drone, 3 mai 2023 să atace cu drone Ivan Kurs, nava de informații care a apărat gazoductul „Turkish Stream” din Marea Neagră, pe 26 mai 2023. să saboteze barajul Kakhovka pentru a împărți Novorossia în două, pe 6 iunie 2023. pentru a sabota conducta de amoniac „Togliatti-Odessa” pentru a distruge industria rusă a îngrășămintelor minerale, 7 iunie 2023. La fel ca în cele două războaie mondiale și în războiul rece, ei și-au dovedit capacitatea teroristă, dar nu au jucat un rol decisiv pe câmpul de luptă. Este mai necesar ca oricând să facem distincție între ucrainenii, soldații, care credeau că își apără poporul, de „naționaliștii integrali”**[1]**, care nu au nicio legătură cu compatrioții lor și caută de un secol să-i eradicăți. rușii și cultura lor .

Ucraina pe care o știam este moartă

Până acum, Ucraina este înainte de toate o putere de comunicare. Kiev a reușit să creadă că lovitura de stat din 2014 care a răsturnat un președinte ales democratic în favoarea naționaliștilor integrali a fost o revoluție. La fel, a reușit să uite modul în care și-a zdrobit cetățenii din Donbass, refuzând să le ofere acces la serviciile publice, să plătească salariile și pensiile funcționarilor publici bătrânilor și, în cele din urmă, bombardându-și orașele. În cele din urmă, a reușit să-i convingă pe occidentali că Ucraina ar fi o țară omogenă în care o singură populație a trăit o istorie comună.

Ca în majoritatea războaielor, există și un aspect de „război civil”[2]. Astăzi, toată lumea este pusă în fața constatării că, împotriva a ceea ce s-a susținut, analiza publicată de Vladimir Putin nu a fost o reconstituire a

stat independent în istorie, cu excepția unui deceniu, în perioadele 1917-22 și 1941-45, și încă trei decenii, din 1991. În timpul acestor trei experiențe, Kievul nu a încetat niciodată să-și epureze poporul și să-și masacreze cetățenii atunci când naționaliștii integrali erau la putere (1917-22 cu Simon Petliura, 1941-1945 cu Stepan Bandera și 2014-2022 cu Petro Poroshenko și Volodymyr Zelensky).

Într-un secol, „naționaliștii integrali” – așa se numesc ei înșiși – au ucis peste 3 milioane dintre compatrioți de-ai lor. În timpul Primului Război Mondial, populația din Novorossia se ridicase deja în jurul anarhistului Nestor Makhno; în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial populația din Donbass și Novorossia a ființat ca sovietică; în timp ce de aceasta dată luptă împotriva „naționaliștilor integrali” de la Kiev alături de forțele ruse.

Singura modalitate de a opri aceste masacre este separarea „naționaliștilor integrali” de populația culturii ruse pe care doresc să o ucidă[3]. De când N.A.T.O. a dat lovitura de stat din 2014 și i-a pus la putere, nu există altă cale decât să constatăm diviziunea actuală a țării și să-i lași pe „banderiști ukro-naziști” la putere la Kiev. Ucrainenii, ei singuri, vor trebui să-i răstoarne. Operațiunile militare actuale au făcut deja acest lucru. Partea eliberată de ruși a votat prin referendum aderarea la Federație. Cu toate acestea, avansul Rusiei de anul trecut a fost oprit de președintele Vladimir Putin pe durata negocierilor cu Ucraina, desfășurate în Belarus și apoi în Turcia.

Odesa este încă oficial ucraineană, în timp ce cultural este rusă. Transnistria este încă moldovenească, în timp ce cultural este rusă. Războiul s-a încheiat tehnic. Nicio ofensivă nu va putea modifica granițele actuale. Desigur, luptele pot dura și suntem departe de un tratat de pace, dar miza este aruncată. În Ucraina și Moldova persistă o problemă: Odesa și Transnistria încă nu sunt ruse. Mai presus de toate, rămâne o problemă fundamentală: încălcând angajamentele lor orale și scrise, membrii Alianței Atlantice au depozitat arme americane la granița cu Rusia, punând securitatea acesteia în pericol[4].

Notă – „Forțele ucrainene nu pot trece prin linia de apărare rusă. Luptele continuă aprige în fața acestei linii, în timp ce Forțele Aeriene Ruse bombardează ținte militare în interiorul Ucrainei. Aseară, „naționaliștii integrali” au reușit să-l asasineze pe generalul rus S. Goratchev, comandantul Armatei 35. Brigada 110 mecanizată ucraineană s-a predat (13 iunie 2023)[5].

Autor: [Thierry Meyssan](#), jurnalist francez ⓘ

Sursa: [art-emis.ro](#)

[1] « [Qui sont les nationalistes intégraux ukrainiens ?](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 15 novembre 2022.

[2] « [Le conflit en Ukraine est-il une guerre civile ?](#) », *Réseau Voltaire*, 15 novembre 2022.

[3] « [Ukraine : la Seconde Guerre mondiale ne s'est jamais terminée](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 26 avril 2022.

Despre autor

editor
